

12. Ostří Břítvy: Zůstat na Vrcholu Vlny

Pre českú a slovenskú on-line skupinu <hawkins.support>

Nasledující preložil a vyčákal Juló z angl. orig.: Dr Dávid R Hawkins, „Discovery of the Presence of God“, 2006, str. 122-123 – a do češtiny podle svého nejlepšího vědomí a svědomí amatérsky přeložil Karel

Ostrá Hrana Břítvy: Zůstávat na hřebeni vlny 02

Svědék/pozorovatel je neustálá duchovní všímavost. Jevy se objevují a mizí. **Člověk se musí neustále vzdávat touhy po prožívání těchto jevů nebo touhy „těžit“ ze samotného prožívání.**

Je možné si všimnout, že pocity a myšlenky přicházejí a odcházejí jako vlny. Předjímat budoucnost je výsledkem snahy ji ovládat, a to na základě strachu. Strach, diktát a očekávání jsou spojeny se zaměřením se na přední část vlny prožívání. Naproti tomu držet se zuby nehty myšlenek a pocitů, byť jen na desetinu sekundy po vrcholu vlny, znamená soustředit se na minulost a držet se jí. Je třeba se zaměřit na samotný vrchol/hřeben vlny, která se právě začíná přealovat do oné 1/10 000 sekundy otevřené clony „prožívání“. Rozpoznání tohoto „prostoru“ umožňuje vnitřní kvalita vědomí/uvědomění si, která nepodléhá zpoždění. Nelze to provést prostřednictvím dojmů z vnímání {tudíž mezi myšlenkami}, protože dojmy z vnímání se pohybují přesně stejnou rychlostí jako myšlenkové pochody.

Uvědomování si/Vědomí se nachází těsně pod funkcí diváka/pozorovatele nebo, jinými slovy, před ní. Je klidné a nehybné, stejně jako obloha nebo samotný prostor. **Když se člověk vzdá očekávání, lpění na věcech, hledání potěšení nebo vyhýbání se nepříjemnostem, pozornost zůstává neustále ve střehu a to na vrchol prchavého okamžiku, který je úzký jako ostří břítvy. V této bdělosti, myšlení a představitivost, postupně ustupují, čímž se ukazuje, že pole, z něhož vycházejí, je aktivováno chtíčem a záměrem samotného myšlení myslet.** Přesune-li se pozornost a zájem z obsahu na pozorovatele/svědka, zjistí se, že pozorovatel/svědék (...) je nelineární, neosobní kvalita, která je primární, vrozená a nezávislá.

Ačkoli se tato meditace/neustálé duchovní všímavosti může zpočátku zdát zvláštní a těžkopádná, avšak protože je v souladu s vůlí a božskou energií, stane se bez odporu časem normální. **Pokud po pozorovaných jevech netoužíme, ani se jim nebráníme a ani je nehodnotíme jako „naše“, začnou ustupovat a nakonec zmizí.**

Následně se každý jev, už při jeho zjevování, odevzdává Bohu a odhaluje se ten tichý zdroj energie, který tak moc chce myslet a prožívat {ego}. **K tomu, aby chom ho zbavili energie, je třeba pouze odevzdat veškeré touhy Bohu.** {Nechť se o to On postará}.

Predchádzajúce z angl. originálu: Dr Dávid R Hawkins, „Discovery of the Presence of God“, 2006, str. 122-123